

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 159

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 733 din 21 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 83 ² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2–6
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
33.	— Ordin al ministrului afacerilor interne privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne	7–15
	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
8.	— Normă pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2015 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 733**

din 21 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Eugenia Angela Nicolae în Dosarul nr. 33.322/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 483D/2017.

2. La apelul nominal răspunde autoarea excepției. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia și, în subsidiar, constatarea faptului că textul este constituțional numai în măsura în care se referă la infracțiunile care au fost săvârșite după data de 27 iulie 2014, data intrării în vigoare a Legii nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Susține că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât încalcă principiul neretroactivității legii. Precizează că, în speță, este vorba despre fapte săvârșite în perioada 2012—2013, când norma nu exista. Arată că se încalcă și principiul egalității în drepturi. Menționează Decizia nr. 43 din 14 octombrie 2019, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că textul de lege ce formează obiectul excepției se aplică numai infracțiunilor săvârșite după data de 27 iulie 2014.

4. Reprezentatul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Consideră că în cauză se pune o problemă de aplicare în timp a legii, cu privire la care este competentă să se pronunțe instanța judecătorească, iar nu Curtea Constituțională. Face referire la Decizia nr. 43 din 14 octombrie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care această problematică a fost clarificată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 31 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 33.322/3/2016, **Tribunalul București** —

Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Eugenia Angela Nicolae într-o cauză având ca obiect anularea unor decizii emise de Casa de Pensii a Municipiului București și de Casa de Pensii a Sectorului 2 București privind încetarea pensiei de serviciu de magistrat și acordarea pensiei pentru limită de vârstă în sistemul public de pensii, precum și repunerea de îndată în plată a pensiei de serviciu de magistrat și obligarea la plata sumelor neplătite/reținute în mod nelegal.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că lipsirea de pensia de serviciu, ca urmare a unei hotărâri penale de condamnare, poate fi asimilată, ca natură juridică, unei pedepse complementare, cu caracter pecuniar extrem de grav și nelimitată în timp, lucru nepermis, întrucât, pe de o parte, o astfel de pedeapsă nu se regăsește printre cele enumerate limitativ de Codul penal, iar, pe de altă parte, că nu ar putea fi dispusă niciodată pe o durată nedeterminată. Arată că art. 66 alin. (1) din Codul penal prevede că pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului unor drepturi se dispune pe o perioadă de la 1 la 5 ani. Or, lipsirea de pensia de serviciu se realizează până la sfârșitul vieții celui în cauză, ceea ce conduce la concluzia că efectele măsurii sunt chiar mai grele decât cele ale unei pedepse principale, pentru care poate interveni reabilitarea. Arată, totodată, că se produce o dublă pedepsire pentru aceeași faptă, contrar art. 23 alin. (12) din Constituție. De asemenea, condamnarea pentru o infracțiune nu răstoarnă, prin ea însăși, prezumția caracterului licit al veniturilor și al averii, iar dreptul la pensia de serviciu nu poate fi afectat de o asemenea pedeapsă.

7. Arată că măsura preconizată nu are nicio legătură cu instituția confiscării speciale, fiindcă nu este o măsură de siguranță, respectiv cea prevăzută de art. 108 lit. d) raportat la art. 112 din Codul penal, dar nici cu cea a confiscării extinse, în condițiile art. 112¹ din Codul penal, întrucât aceasta din urmă se ia cu îndeplinirea obligatorie, cumulativă, a mai multor cerințe. Ele nu pot fi realizate pentru că, printre altele, bunul supus confiscării — care, în situația de față, este reprezentat de pensia de serviciu — nu provine din săvârșirea de activități infracționale.

8. În același timp, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie, fără a distinge asupra naturii acesteia, drept care a fost asimilat în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului cu dreptul de proprietate (art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale). Eliminarea pensiilor de serviciu ale magistraților — care nu constituie un privilegiu, ci urmarea firească a unui anumit statut, caracterizat prin interdicții, restricții și incompatibilități — a fost,

de altfel, declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 873 din 25 iunie 2010.

9. Susține că textul de lege criticat contravine și principiului egalității în drepturi. Astfel, aplicarea unei asemenea pedepse pentru o singură categorie de persoane, deși multe altele se pot afla în situații asemănătoare, constituie o evidentă discriminare. În acest sens arată că un magistrat condamnat pentru o infracțiune de corupție sau asimilată acesteia va pierde pensia de serviciu, dar un militar condamnat pentru spionaj sau trădare prin transmitere de secrete nu o va pierde.

10. Critică, de asemenea, și retroactivitatea textului supus controlului, în măsura în care se aplică în cazul unor fapte comise înainte de 27 iulie 2014, data intrării în vigoare a Legii nr. 118/2014. Sintagma „infracțiunii săvârșite (...) înainte de eliberarea din funcție” a permis ca, în mod abuziv, prevederea legală să fie extinsă în situația unor fapte comise înainte de intrarea în vigoare a legii.

11. Susține că, dacă textul de lege criticat va fi totuși considerat constituțional, aplicarea lui trebuie să se facă pentru fapte comise după 27 iulie 2014, întrucât o asemenea pedeapsă nu exista în legislația română până la acel moment. Într-un stat de drept nu se poate aplica o pedeapsă care nu era prevăzută de lege la momentul comiterii faptei. Subliniază, în acest sens, că faptele reținute în sarcina sa au fost săvârșite în anii 2012—2013, când pedeapsa pierderii pensiei de serviciu nu exista în legislație.

12. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat nu încalcă principiul neretroactivității, în condițiile în care regimul juridic al aplicării este reglementat prin prevederile art. II din Legea nr. 118/2014, conform cărora prevederile art. I se aplică de la data intrării în vigoare a legii. Totodată, textul de lege se aplică tuturor persoanelor vizate de norma legală, fiind respectat principiul egalității în drepturi, care se analizează cu privire la persoane aflate în situații identice din cadrul aceleiași categorii profesionale. Precizează, de asemenea, că textul de lege nu instituie o pedeapsă, ci prevede condițiile în care nu se beneficiază de pensia de serviciu, legiuitorul având libertatea și competența exclusivă să stabilească condițiile în care se acordă pensia de serviciu.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în esență, că în analiza aplicării în timp a acestui articol trebuie să fie avute în vedere și dispozițiile tranzitorii cuprinse în actul normativ care a reglementat această condiție pentru obținerea beneficiului pensiei de serviciu. Astfel, art. II din Legea nr. 118/2014 stabilește că „prevederile art. I se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei legi”. Arată, totodată, că statutul special al magistraților impune acestora obligații și interdicții pe care celelalte categorii de asigurați nu le au, iar activitatea îndelungată în sistemul justiției, care este recompensată și prin acordarea pensiei de serviciu, trebuie să fie una meritorie care se desfășoară în condiții de deplină integritate. Or, condamnarea penală a magistratului aduce atingere acestor criterii bazate pe competență și integritate, astfel că legiuitorul a optat pentru neacordarea beneficiului pensiei acestor categorii de magistrați, ei având însă dreptul

garantat constituțional la pensia din sistemul public. În plus, pentru persoanele care au beneficiat de pensie de serviciu, prestațiile deja încasate până la intrarea în vigoare a legii nu se restituie.

15. **Avocatul Poporului** apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege nu conține în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv, astfel încât își va găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare a Legii nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel cum este prevăzut în art. II al acestei legi. Măsura stabilită de legiuitor produce efecte de la data intrării în vigoare a legii, fără a afecta pensiile deja realizate, și, prin urmare, nu se încalcă principiul neretroactivității legii. Mai arată că dreptul la pensie este dreptul garantat de Constituție, iar nu categoria specială a pensiei. Având în vedere importanța asigurării corectitudinii și transparenței actului de justiție, prin asigurarea imparțialității magistraților, legiuitorul a realizat prin această interdicție protejarea interesului social, evitarea și sancționarea corupției. Referitor la pretinsa discriminare creată între persoanele care au deținut funcția de magistrat și persoanele ce au exercitat alte profesii, arată că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, aspect ce justifică instituirea de către legiuitor, în ceea ce le privește, a unui regim juridic diferit. Precizează că legiuitorul este în măsură să acorde, să modifice sau să suprimă pensia de serviciu, cu respectarea și a celorlalte prevederi sau principii constituționale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005. Ulterior sesizării Curții Constituționale, textul de lege criticat a fost modificat prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, în enumerarea infracțiunilor care atrag pierderea beneficiului pensiei de serviciu fiind incluse și infracțiunile cuprinse în titlul IV din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, *Infracțiuni contra înfăptuirii justiției*. Având în vedere că, sub aspectul criticat, textul de lege supus controlului a păstrat soluția legislativă existentă anterior adoptării Legii nr. 242/2018, Curtea urmează a se pronunța asupra textului în vigoare, care reia soluția legislativă criticată. Acesta are următorul conținut normativ:

— Art. 83² alin. (1): „(1) Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ și de indemnizația prevăzută la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care,

chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, [...] săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public, în condițiile legii.”

19. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 care consacră principiul egalității în fața legii, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 23 alin. (11) care instituie prezumția de nevinovăție, art. 23 alin. (12) privind legalitatea stabilirii și aplicării pedepselor, art. 44 alin. (8) referitor la interdicția confiscării averii dobândite licit și la prezumția dobândirii licite a averii și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa constantă, a statuat că instituirea pensiei de serviciu pentru magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv, ea constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutului special căruia trebuie să i se supună magistrații. Acest statut special stabilit prin lege este mult mai restrictiv, impunând magistraților obligații și interdicții pe care celelalte categorii de asigurați nu le au. Astfel, acestora le sunt interzise activități ce le-ar putea aduce venituri suplimentare, care să le asigure posibilitatea efectivă de a-și crea o situație materială de natură să le ofere după pensionare menținerea unui nivel de viață cât mai apropiat de cel avut în timpul activității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 501 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 august 2015, paragraful 16).

21. Totodată, prin Decizia nr. 433 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 10 decembrie 2013, Curtea a observat că la acordarea acestui beneficiu legiuitorul a avut în vedere importanța pentru societate a activității desfășurate de această categorie socioprofesională, activitate caracterizată printr-un înalt grad de complexitate și răspundere, precum și de incompatibilități și interdicții specifice.

22. Curtea observă, de asemenea, că pensia de serviciu constituie o recompensare a asumării restricțiilor care rezultă din severitatea regimului ce caracterizează statutul de magistrat, un stimulent în vederea adoptării unei atitudini de devotament absolut față de valorile justiției pe întreaga perioadă de activitate și a unui comportament care să releve atașament necondiționat față de respectarea legilor și a Constituției, în spiritul independenței justiției, garanție a statului de drept prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală. Perspectiva obținerii, la finalul perioadei active, a unei pensii de serviciu într-un quantum suficient este de natură să protejeze magistratul de tentația obținerii unor venituri suplimentare prin acțiuni situate dincolo de limitele legii, fiind astfel aptă să mențină integritatea profesională a acestuia. În consecință, este justificată revocarea acestui beneficiu pentru magistratul care săvârșește infracțiuni ce denotă evidenta nesocotire a standardelor de probitate și moralitate profesională pe care această funcție le presupune.

23. Măsura criticată nu are însă semnificația aplicării unei pedepse complementare pentru săvârșirea acelei infracțiuni, așa cum pretinde autoarea excepției, ci constituie retragerea sau refuzul acordării unui beneficiu, reprezentat de pensia de serviciu, menținându-se intact dreptul la pensia în sistemul

public. Neacordarea sau, după caz, sistarea pensiei de serviciu nu are natura juridică a unei sancțiuni penale, ci, așa cum s-a arătat mai sus, intervine ca urmare a constatării neîndeplinirii condițiilor morale indispensabile pentru obținerea acesteia, când se demonstrează faptul că magistratul în cauză nu a avut un comportament care să merite să fie recompensat prin acordarea acestui tip de pensie. Ca atare, susținerile autoarei excepției referitoare la natura juridică a acestei măsuri, care ar exceda cadrului art. 23 alin. (12) din Constituție privind legalitatea stabilirii și aplicării pedepselor, nu pot fi reținute.

24. Tot astfel, Curtea constată că nu pot fi reținute nici susținerile în sensul că prin textul de lege criticat s-ar produce o dublă pedepsire pentru aceeași faptă, contrar aceluiași prevederi din Legea fundamentală mai sus invocate. Semnificația principiului *ne bis in idem*, antamat de autoarea excepției, este aceea că nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică (art. 6 din Codul de procedură penală), situație care nu se regăsește în ipoteza analizată.

25. În motivarea excepției se mai susține și nesocotirea prevederilor art. 44 alin. (8) din Constituție, afirmându-se că pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare pentru săvârșirea unei infracțiuni nu răstoarnă, prin ea însăși, prezumția caracterului licit al veniturilor și al averii, iar pensia de serviciu nu poate fi supusă confiscării. Față de aceste critici, Curtea observă că nu poate fi reținută incidența dispozițiilor art. 44 alin. (8) din Legea fundamentală, neacordarea sau retragerea beneficiului pensiei de serviciu neafectând în niciun fel prezumția dobândirii licite a averii. Cele două teze ale articolului constituțional menționat sunt reglementate într-o succesiune logică, în sensul că în teza a doua se regăsește interdicția confiscării care vizează averea dobândită licit, asupra căreia poartă prezumția relativă a dobândirii, stipulată în prima teză. Substanța textului constituțional pornește de la premisa existenței în patrimoniul persoanei a unor bunuri care nu vor putea fi supuse confiscării atât timp cât nu s-a dovedit, prin hotărâre judecătorească definitivă, dobândirea acestora în mod fraudulos. Or, pensia de serviciu nu poate fi considerată un bun care a intrat definitiv în patrimoniul magistratului. Sumele încasate cu acest titlu până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare rămân câștigate, fiind consolidate în patrimoniul persoanei vizate, dar cele care s-ar fi cuvenit ulterior acestui moment nu vor mai fi plătite, dreptul la pensia de serviciu fiind acordat sub condiția rezolutorie a păstrării comportamentului ireproșabil pe întreaga durată a activității. Ca atare, întrucât, prin ipoteză, confiscarea are ca obiect bunuri aflate în patrimoniul unei persoane, de care aceasta este privată ca efect al unei hotărâri judecătorești, rezultă că, în situația dată, nu intră în discuție problematica reglementată de art. 44 alin. (8) din Constituție, nefiind vorba despre bunuri aflate în patrimoniul unei persoane, care să fie susceptibile, așadar, de a fi confiscate, ci despre bunuri viitoare, care nu fac parte din patrimoniul persoanei și cu privire la care există riscul pierderii beneficiului obținerii acestora.

26. În ceea ce privește critica prin raportare la prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, Curtea reamintește că, în jurisprudența sa, a subliniat că dreptul la pensie se exercită potrivit legii, legiuitorul fiind în drept să stabilească condițiile și criteriile de acordare a pensiei, precum și modul de calcul al acesteia (Decizia nr. 295 din 28 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 4 mai 2006).

În condițiile în care magistratului condamnat definitiv i se recunoaște dreptul la obținerea pensiei contributive corespunzătoare sistemului public alimentat din bugetul asigurărilor sociale, fiind eliminată doar componenta suplimentară plătită din bugetul de stat, nu se poate susține cu temei încălcarea prevederilor constituționale care garantează dreptul la pensie.

27. De asemenea, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica referitoare la pretinsa nesocotire a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție pe considerentul diferenței de tratament juridic dintre magistrați și militari, acestora din urmă nefiindu-le retras beneficiul pensiei de serviciu în cazul condamnărilor pentru săvârșirea de infracțiuni. Sub acest aspect, Curtea observă că ține de aprecierea exclusivă a legiuitorului ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească anumite reguli speciale aplicabile drepturilor la pensie pentru diverse categorii socioprofesionale.

28. În ceea ce privește criticile prin raportare la art. 15 alin. (2) din Constituție, acestea au mai fost examinate prin Decizia nr. 660 din 29 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 19 noiembrie 2019 (paragraful 47 și următoarele). Curtea a reținut că prevederile art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 prezintă două ipoteze de aplicare. Într-o primă ipoteză, când condamnarea intervine în timpul în care persoana deține calitatea de judecător, condamnarea și amânarea aplicării pedepsei dispuse printr-o hotărâre definitivă constituie chiar cauze de eliberare din funcția de judecător [art. 65 alin. (1) lit. f) din lege], astfel încât pierderea calității de judecător împiedică nașterea dreptului la pensia de serviciu. Spre deosebire de cauza de eliberare din funcție care survine indiferent de natura infracțiunii comise, consecința în planul drepturilor de pensie este limitată la condamnarea judecătorului pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea.

29. În schimb, în ipoteza în care condamnarea a survenit după încetarea funcției de judecător prin pensionare, efectul juridic al hotărârii de condamnare cu privire la beneficiul pensiei de serviciu se produce imediat, respectiv judecătorul pierde beneficiul pensiei de serviciu (născut la data eliberării din funcție) începând cu data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Sub aspectul incidenței temporale a normei care reglementează sancțiunea cu privire la dreptul la pensie de serviciu, singura condiție impusă de legiuitor este aceea ca infracțiunea pentru care a fost condamnat judecătorul să fi fost săvârșită înainte de eliberarea sa din funcție, deci în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

30. Analizând conținutul normativ al dispozițiilor criticate, Curtea a observat că art. 83² alin. (1) din lege reglementează consecințele juridice în planul carierei profesionale, respectiv sancțiunile civile aplicate ca urmare a pronunțării unei hotărâri judecătorești de condamnare sau de amânare a aplicării pedepsei pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de ipoteza normei.

31. Având în vedere că, potrivit art. 173 din Codul penal, precum și celor reținute prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, paragraful 47, în sensul că art. 1 alin. (1) din Codul penal stabilește că legea penală prevede faptele care constituie infracțiuni, motiv pentru care în absența unei incriminări nu se poate vorbi despre o lege penală, Curtea a constatat că în conținutul normativ al dispozițiilor criticate nu sunt incriminate fapte care constituie infracțiuni, ci consecințele juridice pe care

o condamnare penală le are în sfera statutului profesional al judecătorului. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 1 coroborat cu art. 3 și 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, legea contravențională apără valorile sociale care nu sunt ocrotite prin legea penală, iar actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea, sancțiune care poate fi principală ori complementară. Având în vedere aceste considerente, Curtea a constatat că prevederile art. 83² din Legea nr. 303/2004 nu se circumscriu noțiunii de „lege penală sau contravențională”, pentru ca acestea să constituie o excepție de la aplicarea principiului neretroactivității prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.

32. În lumina celor expuse, Curtea a reținut că legiuitorul, în limitele marjei de apreciere de care se bucură, este liber să impună reguli privind statutul juridic al profesiei de judecător, inclusiv să modifice, să completeze sau să abroge condiții ce țin de încetarea calității de judecător. Cu toate acestea, criteriile avute în vedere de noua reglementare trebuie să se supună, asemenea oricărei legi, exigențelor impuse de principiul neretroactivității legii civile, întrucât, potrivit art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție, „*Legea dispune numai pentru viitor [...]*”. De aceea, legiuitorul este obligat ca, în activitatea de legiferare, să respecte principiul neretroactivității legii (cu singura excepție permisă, cea a legii penale sau contravenționale mai favorabile). La nivel infraconstituțional, principiul neretroactivității legii civile este prevăzut de art. 6 din Codul civil cu denumirea marginală *Aplicarea în timp a legii civile*. Totodată, art. 3 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, cuprinde dispoziții referitoare la soluționarea conflictului de legi în timp, potrivit cărora „*Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a Codului civil nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor*”.

33. Faptele pentru care autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate a fost condamnată au fost săvârșite anterior datei de 27 iulie 2014 (data intrării în vigoare a Legii nr. 118/2014), înainte de eliberarea sa din funcție, deci în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Problema supusă controlului vizează, la fel ca în situațiile examinate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 660 din 29 octombrie 2019, precizată, în primul rând, modul de interpretare și aplicare a legii, atribut care, prin excelență, ține de resortul instanțelor de drept comun, întrucât existența ori inexistența unui caz de împiedicare a nașterii dreptului la pensia de serviciu sau de pierdere a acestui drept se întemeiază, de la data intrării în vigoare a dispozițiilor art. 83² din Legea nr. 303/2004, pe criterii care pot fi cu ușurință identificate de autoritățile competente. Totuși, prin decizia citată, Curtea a analizat, din perspectiva conflictului de legi în timp, posibilele neajunsuri care sunt de natură a afecta principiul constituțional al aplicării pentru viitor a legii civile. Curtea a procedat astfel, întrucât, pe de o parte, principiul neretroactivității legii civile, deși este indisolubil legat de procesul de interpretare și de aplicare a legii, are consacrare constituțională expresă, astfel că reprezintă un reper concret în controlul de constituționalitate, precum și, pe de altă parte, ca urmare a faptului că modul de redactare a normei este susceptibil de mai multe interpretări, motiv pentru care a

analizat, din perspectiva conflictului de legi în timp, posibilele neajunsuri care sunt de natură a afecta principiul constituțional al aplicării pentru viitor a legii civile.

34. Astfel, Curtea a reținut (paragraful 54) că este fără îndoială că, de la data intrării în vigoare, norma referitoare la împiedicarea nașterii dreptului la pensia de serviciu sau la pierderea acestui drept se aplică tuturor situațiilor juridice născute sub imperiul ei. Altfel spus, împrejurarea că unui judecător sau procuror care primește o condamnare, în condițiile legii, pentru o infracțiune săvârșită după intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 83² din Legea nr. 303/2004, criticate în prezenta cauză, îi încetează calitatea profesională și, implicit, nu beneficiază de pensie de serviciu, nu este de natură a afecta vreun drept fundamental al persoanei în cauză, întrucât simpla expectativă/vocație pe care acesta o are trebuie să se supună regulilor nou instituite, reguli care îi sunt deplin cunoscute la data săvârșirii faptei.

35. Curtea a observat (paragraful 55) că alta este situația în care judecătorul sau procurorul este sancționat penal pentru o faptă comisă anterior apariției normei criticate. Deși legea nouă poate dispune cu privire la consecințe și efecte nerealizate susceptibile de executare continuă/sucesivă, ea nu va putea reglementa cu privire la fapte care, înainte de intrarea ei în vigoare, au dat naștere sau, după caz, au modificat sau au stins o situație juridică ori cu privire la efecte pe care acea situație juridică le-a produs înainte de aceeași dată. Prin urmare, abaterea de la norma penală săvârșită în perioada anterioară intrării în vigoare a normei instituite de art. 83² din Legea nr. 303/2004 (27 iulie 2014) reprezintă, sub aspectul conflictului de legi civile în timp, *facta praeterita*, realizată înainte de intrarea în vigoare a legii noi și pentru care, dacă i s-ar aplica legea ulterioară, ar însemna ca acesteia din urmă să i se atribuie efect retroactiv. Așadar, din perspectiva legii civile, constituie un fapt complet realizat, care nu poate produce alte consecințe juridice în afara celor expres prevăzute de normele în vigoare la acea dată. În absența unor astfel de norme, reglementarea ulterioară a unor efecte cu conținut prohibitiv capătă semnificația încălcării principiului neretroactivității legii civile, conduita legiuitorului înfrângând și cerința previzibilității normei juridice (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 436 din 8 iulie 2014, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, sau Decizia nr. 680 din 17 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2017).

36. Curtea a conchis că, dacă legea creează o situație juridică nouă, ea nu are voie să prevadă că noua situație s-a născut din fapte anterioare intrării sale în vigoare. Cu alte cuvinte, săvârșirea unor fapte penale nu poate produce decât acele efecte juridice prevăzute de legea în vigoare la data comiterii lor (în cazul de față, dacă fapta a fost comisă anterior datei de 27 iulie 2014, condamnarea poate constitui temei pentru eliberarea din funcția de judecător sau de procuror, iar nu și temei pentru pierderea pensiei de serviciu).

37. Așa fiind, Curtea a reținut că textul de lege criticat este în acord cu principiul neretroactivității legii civile dacă sancțiunea de drept civil este aplicabilă exclusiv raporturilor juridice născute ulterior intrării în vigoare a acesteia. Așadar, sub aspect material, temeiul juridic al pierderii beneficiului dreptului la pensia de serviciu îl va constitui întotdeauna reglementarea legală în vigoare la data nașterii raportului juridic, respectiv data săvârșirii faptei penale, schimbarea ulterioară a condițiilor legale sau a condițiilor de acordare a pensiei de serviciu neavând nicio influență/întrâurire asupra existenței acesteia. Prin urmare, revine instanțelor judecătorești în fața cărora au fost deduse controlului actele administrative prin care s-au dispus efectele în plan civil ale unei hotărâri judecătorești de condamnare penală să verifice temeinicia și legalitatea acestora prin raportare la legea civilă aplicabilă sub aspect material.

38. Curtea a constatat, așadar, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83² din Legea nr. 303/2004 raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție este neîntemeiată, dispozițiile criticate având o incidență limitată la câmpul lor temporal de acțiune, cu respectarea principiului neretroactivității legii civile.

39. Cele statuate prin decizia citată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

40. În fine, având în vedere argumentele prezentate mai sus, întrucât nu s-a reținut afectarea niciunui drept fundamental invocat, dispozițiile art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu sunt incidente în cauză.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugenia Angela Nicolae în Dosarul nr. 33.322/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor în Ministerul Afacerilor Interne

Având în vedere dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.723/2004 privind aprobarea Programului de măsuri pentru combaterea birocrăției în activitatea de relații cu publicul, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite prezentul ordin.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Domeniul de reglementare

(1) Prezentul ordin reglementează organizarea și desfășurarea activităților de soluționare a petițiilor, astfel cum sunt definite la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului*, a celor de primire în audiență și consiliere a cetățenilor în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *MAI*.

(2) Prezentul ordin nu se aplică cererilor, reclamațiilor, sesizărilor sau propunerilor a căror procedură de soluționare este prevăzută în reglementări speciale.

ARTICOLUL 2

Definiții

În înțelesul prezentului ordin, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *structura MAI* — denumire generică ce include oricare dintre structurile prevăzute la lit. b) și c);

b) *unitate a aparatului central* — structură organizatorică din categoria celor prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, precum și structurile subordonate acestora;

c) *instituție MAI* — structură organizatorică din categoria celor prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și structurile subordonate acestora;

d) *compartiment pentru relații cu publicul* — structură funcțională, indiferent de nivelul de organizare, având atribuții de relații cu publicul;

e) *compartiment de specialitate* — structură funcțională, indiferent de nivelul de organizare, care, potrivit domeniului de activitate gestionat, poate soluționa petiția repartizată;

f) *punct de primire* — orice spațiu utilizat de structurile MAI pentru a organiza activități de primire a petițiilor sau de primire în audiență ori activități de consiliere a cetățenilor; în această categorie intră și spațiile de tip ghișeu „Relații cu cetățenii”;

g) *consiliere* — activitatea de comunicare desfășurată la punctul de primire sau prin intermediul unor platforme de tip Tolverde, prin care se realizează sprijinul și îndrumarea cetățenilor privind modalitatea de soluționare a problematicilor sesizate, având ca obiectiv creșterea calității serviciului public.

ARTICOLUL 3

Atribuții specifice

(1) Conducătorii instituțiilor MAI au obligația să stabilească în sarcina compartimentului pentru relații cu publicul atribuții specifice privind activitățile prevăzute de art. 6 din Ordonanța Guvernului.

(2) În situația în care statul de organizare/statul de funcții nu prevede un compartiment pentru relații cu publicul, conducătorul instituției MAI are obligația de a desemna, prin dispoziție/ordin, unul sau mai mulți responsabili cu activitățile prevăzute la art. 6 din Ordonanța Guvernului.

ARTICOLUL 4

Precizări suplimentare

Ori de câte ori, în prezentul ordin, se face referire la „compartiment pentru relații cu publicul” sau „compartiment de specialitate”, referirea se consideră a fi făcută și la responsabilul desemnat să desfășoare activitățile prevăzute la art. 6 din Ordonanța Guvernului sau, după caz, să soluționeze petiția.

CAPITOLUL II

Organizarea activității de soluționare a petițiilor

SECȚIUNEA 1

Primirea și înregistrarea petițiilor

ARTICOLUL 5

Modalități de primire a petițiilor

Structurile MAI primesc petițiile depuse în timpul programului de lucru cu publicul ori transmise prin serviciul poștal sau de curierat, la adresa punctului de primire, precum și petițiile transmise prin poșta electronică. Petițiile pot fi primite și prin intermediul unui formular online, afișat pe site-ul propriu.

ARTICOLUL 6

Punctul de primire și adresa de poștă electronică

(1) Petițiile adresate conducerii MAI sau unităților aparatului central se primesc la punctul de primire aflat în sediul din municipiul București, Piața Revoluției nr. 1A, sectorul 1, precum și prin intermediul adresei de poștă electronică sau al formularului online, afișate pe site-ul www.mai.gov.ro.

(2) Petițiile adresate unei instituții MAI se primesc la punctul de primire și la adresa de poștă electronică stabilite de conducătorul instituției MAI, prin dispoziție/ordin. Dacă este cazul, pot fi stabilite puncte de primire pe domenii de activitate gestionate.

ARTICOLUL 7

Competența de înregistrare a petițiilor

(1) Petițiile se înregistrează de către compartimentul pentru relații cu publicul.

(2) Petițiile primite în alte condiții decât cele stabilite potrivit art. 6 se remit compartimentului pentru relații cu publicul, de îndată, dar nu mai mult de o zi lucrătoare de la data primirii, fără vreo altă formalitate, pentru a fi înregistrate.

ARTICOLUL 8

Data înregistrării petiției

Data înregistrării petiției este data înscrisă în registrul de evidență a petițiilor constituit potrivit art. 37.

ARTICOLUL 9

Dovada înregistrării petiției

(1) În cazul petițiilor depuse în punctul de primire, se eliberează depunătorului un bon care conține numărul și data înregistrării.

(2) În cazul petițiilor transmise prin poșta electronică sau prin intermediul formularului on-line, numărul și data înregistrării pot fi transmise petentului, automat sau, dacă nu există această posibilitate, la solicitarea petentului, de către compartimentul de relații cu publicul, printr-un mesaj ulterior.

SECȚIUNEA a 2-a

Repartizarea și transmiterea petițiilor spre soluționare

ARTICOLUL 10

Aspecte generale privind repartizarea petițiilor

(1) Petiția se repartizează și se transmite compartimentului de specialitate, de îndată, fără a se depăși 3 zile de la data înregistrării.

(2) În cazul în care pentru soluționarea petiției au fost desemnate mai multe compartimente de specialitate, originalul petiției se transmite la primul compartiment desemnat și, în copie, la celelalte compartimente.

(3) În situația în care un petent adresează mai multe petiții, sesizând aceeași problemă, până la trimiterea răspunsului, compartimentul pentru relații cu publicul conexează petițiile și le transmite compartimentului/compartimentelor de specialitate.

(4) Odată cu transmiterea petiției, compartimentul pentru relații cu publicul precizează și termenul pentru remiterea răspunsului în vederea expedierii către petent.

(5) Petiția repartizată greșit se restituie compartimentului pentru relații cu publicul, de îndată, fără a se depăși două zile de la data primirii, cu indicarea, pe cât posibil, a autorității publice, instituției publice sau structurii MAI considerate competentă să formuleze un răspuns.

ARTICOLUL 11

Abilitarea de a repartiza petiții

(1) Sub rezerva respectării prevederilor art. 12 alin. (2) lit. a) și b), directorul Direcției secretariat general (DSG) este abilitat să repartizeze petițiile înregistrate la DSG către unitățile aparatului central sau instituțiile MAI, spre a fi soluționate.

(2) Conducătorii instituțiilor MAI repartizează petițiile sau stabilesc, prin dispoziție/ordin, persoana în drept să le repartizeze către propriile compartimente de specialitate, spre a fi soluționate.

ARTICOLUL 12

Repartizarea petițiilor în funcție de obiect

(1) Petiția se repartizează, în funcție de obiectul acesteia, compartimentului/compartimentelor de specialitate, potrivit competențelor stabilite prin actele normative care le reglementează activitatea și celor stabilite prin art. 13—16.

(2) Repartizarea petițiilor se face cu respectarea următoarelor reguli:

a) petițiile referitoare la activitatea profesională sau conduita persoanelor care ocupă funcții de conducere în MAI, din competența de numire a prim-ministrului, se prezintă ministrului afacerilor interne, pentru a dispune, prin rezoluție scrisă, asupra soluționării;

b) petițiile referitoare la activitatea profesională sau conduita conducătorilor instituțiilor MAI, la nivel de inspector general/similar, alții decât cei prevăzuți la lit. a), și a conducătorilor unităților aparatului central se prezintă persoanelor din conducerea MAI, conform competențelor de coordonare a activității, pentru a dispune, prin rezoluție scrisă, asupra soluționării;

c) petițiile referitoare la activitatea profesională sau conduita conducătorilor instituțiilor MAI, alții decât cei prevăzuți la lit. b), se prezintă șefilor nemijlociți ai acestora, pentru a dispune, prin rezoluție scrisă, asupra soluționării;

d) petițiile referitoare la activitatea profesională sau conduita unei persoane încadrate în MAI nu pot fi repartizate spre soluționare respectivei persoane sau unui subordonat al acesteia.

(3) În vederea pregătirii prezentării petiției potrivit alin. (2) lit. a)—c), compartimentul pentru relații cu publicul poate solicita documentația întocmită de instituțiile MAI pentru formularea răspunsurilor către același petent, la petiții anterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Soluționarea petițiilor**§1. Stabilirea unor competențe de soluționare a petițiilor**

ARTICOLUL 13

Competența Corpului de control al ministrului

Corpul de control al ministrului soluționează petițiile:

a) în care este reclamată activitatea profesională sau conduita prefectilor, subprefectilor ori a personalului care ocupă funcții de conducere în MAI, din competența de numire a prim-ministrului sau a ministrului afacerilor interne, cu excepția șefilor/adjuncților inspectoratelor județene/teritoriale și altor structuri similare;

b) în care este reclamată activitatea profesională sau conduita personalului unităților aparatului central;

c) care conțin nemulțumiri privind rezultatul verificărilor efectuate ca urmare a unor petiții soluționate anterior de către unitățile aparatului central sau de către structurile de control ale instituțiilor MAI;

d) repartizate, prin rezoluție scrisă, de către ministrul afacerilor interne, indiferent de obiect.

ARTICOLUL 14

Competența structurilor de control

(1) Structurile de control ale instituțiilor MAI soluționează petițiile:

a) în care este reclamată activitatea profesională sau conduita șefilor/adjuncților inspectoratelor județene/teritoriale și altor structuri similare, a personalului care ocupă funcții de conducere, din competența de numire a conducătorului instituției MAI, a personalului cu funcții de execuție din instituția MAI, precum și a personalului serviciilor publice comunitare pe care instituția MAI le coordonează și controlează metodologic;

b) care conțin nemulțumiri privind rezultatul verificărilor efectuate ca urmare a unor petiții soluționate anterior de către structurile din subordinea instituțiilor MAI, precum și de către serviciile publice comunitare pe care instituția MAI le coordonează și controlează metodologic;

c) repartizate, prin rezoluție scrisă, de către conducătorul instituției MAI sau de conducerea MAI.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător structurilor MAI sau persoanelor desemnate de conducătorul instituției MAI, în situația în care nu este organizată o structură de control.

ARTICOLUL 15

Competența Direcției Generale Anticorupție

Direcția Generală Anticorupție soluționează petițiile în care este reclamată săvârșirea unor acte sau fapte de corupție de către personalul MAI.

ARTICOLUL 16

Competența Direcției Generale de Protecție Internă

Direcția Generală de Protecție Internă soluționează petițiile în care este reclamată existența unor amenințări, vulnerabilități sau factori de risc care pot conduce la tulburarea gravă a ordinii publice sau care vizează informațiile, patrimoniul, personalul, misiunile, procesul decizional și capacitatea operațională ale MAI, protecția informațiilor clasificate naționale, ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord și ale Uniunii Europene, precum și securitatea cibernetică.

§2. Verificări pentru soluționarea unor petiții

ARTICOLUL 17

Planul de verificare

(1) În situația în care pentru soluționarea petițiilor se impun verificări complexe, acestea se realizează în baza unui plan de verificare.

(2) Planul de verificare se aprobă de persoana abilitată să semneze răspunsul la petiție în calitate de conducător al autorității sau instituției publice.

(3) Planul de verificare, aprobat potrivit alin. (2), se aduce la cunoștința conducătorului structurii MAI unde urmează să fie realizată verificarea, care are obligația de a facilita efectuarea acesteia. În situația în care acest conducător face obiectul verificării, planul de verificare se aduce la cunoștința șefului său nemijlocit.

ARTICOLUL 18

Raportul cu rezultatul verificărilor

(1) Rezultatul verificărilor se consemnează într-un raport care conține prezentarea aspectelor sesizate prin petiție și a aspectelor constatate, precum și propuneri de soluționare a petiției.

(2) Principalele concluzii rezultate din verificări se aduc la cunoștința conducătorului structurii MAI unde s-a efectuat verificarea, cu excepția situației în care acesta face obiectul verificării, când se prezintă șefului ierarhic superior.

§3. Redirecționarea petițiilor greșit îndreptate

ARTICOLUL 19

Redirecționarea petițiilor

(1) Petițiile greșit îndreptate către conducerea MAI, instituțiile MAI sau unitățile aparatului central, de petenți sau de alte autorități sau instituții publice, sunt redirecționate de compartimentul pentru relații cu publicul, în termen de cel mult 5 zile de la data înregistrării, autorităților sau instituțiilor publice competente.

(2) Redirecționarea petiției se aduce la cunoștință, în scris, petentului.

§4. Soluționarea petițiilor

ARTICOLUL 20

Redactarea răspunsului către petent

(1) Răspunsul către petent se redactează în limba română, motivat, cu respectarea normelor privind prelucrarea datelor cu caracter personal și a celor privind protecția informațiilor clasificate.

(2) În răspuns se indică obligatoriu numărul și data înregistrării petiției în registrul de evidență a petițiilor constituit potrivit art. 37, precum și temeiul legal al soluției adoptate. Numele, prenumele și funcția deținută ale semnatarilor răspunsului se trec în clar.

(3) În caz de conexare, în răspuns sunt indicate toate petițiile la care acesta face referire.

(4) De regulă, răspunsul se redactează în două exemplare. Pentru solicitările primite prin poșta electronică, la care răspunsul se expediază în aceeași manieră, se pot stabili modalități adecvate de întocmire a răspunsului într-un singur exemplar.

(5) În situația în care petentul comunică în scris, fără echivoc, după înregistrarea unei petiții, că nu mai dorește răspuns ori că petiția nu îi aparține, nu se mai redactează un răspuns către petent.

(6) În situația în care la nivelul structurii MAI se primește o petiție redactată într-o altă limbă decât limba română și nu există posibilitatea înțelegerii conținutului acesteia, compartimentul pentru relații cu publicul transmite petentului un răspuns în limba română prin care îl informează asupra necesității formulării petiției în limba română.

ARTICOLUL 21

Prezentarea spre semnare a răspunsului către petent

(1) Răspunsul către petent, împreună cu petiția și, dacă există, documentația utilizată pentru soluționarea acesteia, este înaintat, potrivit procedurilor de lucru stabilite, persoanelor în drept să îl semneze.

(2) În cazul în care petiția a fost repartizată mai multor compartimente de specialitate, responsabilitatea întocmirii și semnării răspunsului către petent este comună, dacă nu se dispune altfel.

ARTICOLUL 22

Persoane abilitate să semneze răspunsul către petent

(1) Răspunsul către petent se semnează de persoana în drept, prevăzută de Ordonanța Guvernului, sau de persoana împuternicită de aceasta și de șeful/șefii compartimentului/ compartimentelor de specialitate care a/au soluționat petiția.

(2) Este împuternicit să semneze răspunsul către petent:

a) conducătorul unității aparatului central sau conducătorul instituției MAI, pentru petiția adresată conducerii MAI, repartizată în acest sens de către DSG;

b) șeful ierarhic al conducătorului prevăzut la lit. a), în cazul aplicării prevederilor art. 12 alin. (2) lit. a) sau b).

(3) Conducătorul instituției MAI poate stabili, prin dispoziție/ordin, reguli privind persoanele împuternicite să semneze răspunsuri la petițiile adresate acestuia, precum și la cele redirecționate către acesta potrivit art. 61 din Ordonanța Guvernului.

ARTICOLUL 23

Termenul pentru expedierea răspunsului

(1) Răspunsul către petent se expediază în termen de cel mult 30 de zile sau, dacă a fost prelungit potrivit legii, de cel mult 45 de zile de la data înregistrării petiției în registrul de evidență a petițiilor. În caz de conexare, termenul curge de la data înregistrării primei petiții.

(2) Prolungirea termenului de transmitere a răspunsului cu cel mult 15 zile se aprobă în baza unui referat motivat întocmit de compartimentul de specialitate. Notificarea petentului, prevăzută la art. 9 din Ordonanța Guvernului, se transmite compartimentului pentru relații cu publicul înăuntrul termenului de 30 de zile.

(3) Răspunsul către petent se transmite compartimentului pentru relații cu publicul cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de împlinirea termenului de răspuns prevăzut la alin. (1).

ARTICOLUL 24

Expedierea răspunsului

(1) După semnare, răspunsul către petent se transmite, împreună cu petiția, în original, compartimentului pentru relații cu publicul, în vederea expedierii.

(2) De regulă, expedierea răspunsului se realizează în aceeași modalitate în care a fost primită petiția sau în cea cerută de petent. La solicitare, răspunsul poate fi înmănat direct petentului, sub semnătură de primire.

ARTICOLUL 25

Clasarea petițiilor

Petiția se clasează, în situațiile prevăzute la art. 7 și art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului, în baza unui referat aprobat de șeful compartimentului pentru relații cu publicul sau la propunerea compartimentelor de specialitate. În instituțiile MAI în care nu sunt organizate compartimente pentru relații cu publicul, referatul se aprobă de conducătorul instituției.

ARTICOLUL 26

Arhivarea documentației

(1) O copie a răspunsului către petent se arhivează împreună cu petiția.

(2) În cazul răspunsului transmis prin poșta electronică, exemplarul nr. 1 sau exemplarul unic al răspunsului se arhivează împreună cu petiția și cu o dovadă privind expedierea.

(3) Răspunsul către petent returnat de către operatorul de servicii poștale din cauza imposibilității înmănării, însoțit de plicul cu mențiunea privind returul, se arhivează împreună cu petiția.

(4) Documentele prevăzute la alin. (1)—(3) se arhivează la compartimentul pentru relații cu publicul.

(5) La împlinirea termenelor stabilite prin acte normative, documentele arhivate potrivit alin. (1)—(3) se predau compartimentului de arhivă.

CAPITOLUL III

Primirea în audiență

ARTICOLUL 27

Programul de primire în audiență

(1) Primirea în audiență la nivelul conducerii MAI se organizează de către DSG, potrivit programului de audiențe.

(2) Primirea în audiență la nivelul conducerii structurilor MAI se organizează de compartimentul pentru relații cu publicul sau de structura de secretariat, potrivit programului de audiențe.

ARTICOLUL 28

Solicitarea primirii în audiență

(1) Cererea de primire în audiență se formulează în scris și trebuie să conțină datele de identificare ale solicitantului și obiectul solicitării.

(2) Cererea de primire în audiență la nivelul conducerii MAI se prezintă persoanei căreia îi este adresată sau persoanei din conducerea MAI care coordonează activitatea structurii MAI competentă să gestioneze problematica vizată în solicitare.

(3) Cererea de primire în audiență la nivelul conducerii structurilor MAI se prezintă persoanei căreia îi este adresată sau persoanei desemnată de acesta.

(4) Prin rezoluție scrisă se poate dispune aprobarea cererii, clasarea sau soluționarea de către compartimentul de specialitate.

(5) Dacă obiectul cererii de primire în audiență are același conținut cu al altor cereri anterioare, aceasta se prezintă persoanei prevăzute la alin. (2) sau (3) ori se conexează și se clasează sau, după caz, se repartizează la compartimentul de specialitate, potrivit regulilor prevăzute la cap. II.

(6) Persoanele prevăzute la alin. (2) și (3) pot dispune primirea în audiență fără să existe o cerere scrisă în acest sens.

(7) Solicitantul este informat despre aprobarea solicitării de primire în audiență, telefonic sau în scris.

ARTICOLUL 29

Primirea în audiență

(1) Primirea în audiență are loc în spații adecvate acestui scop.

(2) La audiență participă personalul desemnat, precum și personal din cadrul compartimentului pentru relații cu publicul sau al structurii de secretariat, care consemnează aspectele sesizate și măsurile dispuse în cadrul activității. Dacă există materiale referitoare la aspectele pentru care se solicită audiența, acestea pot fi prezentate persoanei care acordă audiența sau valorificate în cadrul activității.

(3) Documentele depuse în cadrul audienței se atașează la cererea de primire în audiență.

(4) Rezultatele primirii în audiență se comunică solicitantului, fie verbal, în cadrul audienței, fie în scris, după efectuarea verificărilor dispuse.

(5) Măsurile dispuse cu ocazia audienței sunt comunicate compartimentelor de specialitate vizate, prin grija structurii de secretariat sau a compartimentului pentru relații cu publicul.

(6) Audiența încetează dacă solicitantul se manifestă violent, fizic sau verbal.

CAPITOLUL IV

Consilierea cetățenilor

ARTICOLUL 30

Obiectul activității de consiliere

(1) Fac obiectul activității de consiliere solicitările care privesc problematici din sfera de competență a MAI, primite din partea cetățenilor care se prezintă la punctele de primire sau prin intermediul unor platforme de tip Telverde.

(2) Nu fac obiectul activității de consiliere solicitările care privesc furnizarea unor informații care se circumscriu activității unui consilier juridic, a unui avocat, expert sau executor judecătoresc ori a căror clarificare presupune consultarea altor categorii de specialiști din afara structurilor MAI.

ARTICOLUL 31

Personalul desemnat să ofere consiliere

Personalul desemnat să ofere consiliere cetățenilor face parte din compartimentul pentru relații cu publicul.

ARTICOLUL 32

Desfășurarea activității de consiliere

(1) Cu ocazia consilierii, pe baza materialelor prezentate și a precizărilor verbale formulate de cetățean, personalul desemnat furnizează îndrumări privind procedura de soluționare a problematicilor sesizate.

(2) Dacă obiectul solicitărilor vizează aspecte din competența MAI, cetățeanului îi este pusă în vedere posibilitatea formulării unei petiții, i se precizează, pe cât posibil, structura MAI căreia trebuie să îi fie adresată petiția și este direcționat către aceasta.

(3) Dacă obiectul solicitărilor excedează competenței MAI, cetățeanul este îndrumat, atunci când este posibil, către autoritatea/instituția competentă.

ARTICOLUL 33

Reguli de identificare a personalului desemnat

Pe parcursul activității de consiliere desfășurate la punctul de primire, personalul desemnat este obligat să poarte la vedere un ecuson al cărui model este prevăzut în anexa la Programul de măsuri pentru combaterea birocrăției în activitatea de relații cu publicul, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.723/2004, cu modificările ulterioare, și să manifeste solitudine, tact și receptivitate față de problematicile sesizate.

ARTICOLUL 34

Încetarea activității în cazul unor manifestări violente

Activitatea de consiliere încetează dacă solicitantul se manifestă violent, fizic sau verbal.

CAPITOLUL V

Dispoziții comune

ARTICOLUL 35

Programul de lucru cu publicul

Programul de lucru cu publicul se stabilește de conducătorul instituției MAI, astfel încât în zilele lucrătoare să se asigure relația cu cetățenii între orele 8,30—16,30 și, într-o zi pe săptămână, între orele 8,30—18,30.

ARTICOLUL 36

Publicitatea unor date

Programul de lucru cu publicul, programul de audiențe, adresa de contact, adresa de poștă electronică, formularele utilizate și alte date ale structurii MAI, considerate relevante pentru activitățile prevăzute la art. 1, se afișează în locuri vizibile pentru public, de regulă, la punctul de primire și, după caz, pe pagina de internet.

ARTICOLUL 37

Evidența activităților

(1) Evidența activităților de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor se ține în *registre dedicate* acestui scop, de către compartimentul pentru relații cu publicul.

(2) Registrele utilizate pot fi întocmite în format hârtie, prin completare olografă și/sau în format electronic, cu condiția să asigure un istoric al modificărilor operate asupra înregistrărilor.

(3) Pentru scopuri statistice, cu ocazia înregistrării, compartimentul pentru relații cu publicul alocă fiecărei petiții un indicativ, în funcție de obiectul acesteia.

ARTICOLUL 38

Analiza activităților

(1) Fiecare instituție MAI analizează semestrial activitățile proprii de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor.

(2) Pentru unitățile aparatului central se realizează o singură analiză a activității de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor, de către DSG.

(3) Analiza realizată potrivit alin. (1) sau (2) se prezintă conducătorului instituției MAI sau, după caz, persoanei care coordonează activitatea DSG.

ARTICOLUL 39

Controlul activităților

(1) Coordonarea activității de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor se face de către DSG.

(2) Controlul modului de gestionare a activităților de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor, respectiv de primire, înregistrare, rezolvare a petițiilor și de expediere a răspunsurilor către petiționari se efectuează de către DSG, Corpul de control al ministrului, structurile de control sau persoanele nominalizate de conducătorii instituțiilor MAI.

(3) Compartimentul pentru relații cu publicul acordă sprijin și îndrumare compartimentelor de specialitate, pentru gestionarea activităților de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

ARTICOLUL 40

Documente utilizate

(1) În activitățile de soluționare a petițiilor, primire în audiență și consiliere a cetățenilor se utilizează formulare, registre și alte documente, ale căror modele sunt prezentate după cum urmează:

- a) formular pentru depunerea unei petiții on-line — anexa nr. 1;
- b) model „Registru de evidență a petițiilor” — anexa nr. 2;
- c) model „Referat de clasare” — anexa nr. 3;
- d) model „Registru de evidență a persoanelor primite în audiență” — anexa nr. 4;
- e) formular pentru solicitarea primirii în audiență — anexa nr. 5;
- f) model „Registru de evidență a persoanelor consiliate” — anexa nr. 6;
- g) model „Plan de verificare” — anexa nr. 7.

(2) Pentru identificarea indicativelor prevăzute la art. 37 alin. (3) se utilizează nomenclatorul prevăzut în anexa nr. 8.

(3) Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezentul ordin.

ARTICOLUL 41

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 190/2004 privind organizarea și desfășurarea activității de primire, evidență, examinare și soluționare a petițiilor, precum și de primire a cetățenilor în audiență, în structurile Ministerului Afacerilor Interne*), cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 21 februarie 2020.
Nr. 33.

*) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 190/2004 privind organizarea și desfășurarea activității de primire, evidență, examinare și soluționare a petițiilor, precum și de primire a cetățenilor în audiență, în structurile Ministerului Afacerilor Interne, nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

M O D E L
Formular pentru petiții on-line

Petent:

(Nume și prenume sau denumirea organizației legal constituite)

Adresa de corespondență:

Localitatea: Str.:

Număr: Bloc: Scara: Apartament:

Județ/sector:

E-mail:

Telefon de contact:

Conținutul petiției (max. 1000 de caractere):

Dacă doriți să atașați un fișier acestei sesizări, încărcați-l aici:

Sunt acceptate fișiere cu extensia .pdf,.zip,.jpeg,.jpg, care nu depășesc 1Mb și nu conțin diacritice în denumire.

Cod de validare

(completați câmpul cu cifrele și literele afișate în imaginea de mai jos):

Apăsați butonul TRIMITE o singură dată și așteptați mesajul de răspuns.

Datele dumneavoastră personale sunt prelucrate de Ministerul Afacerilor Interne în scopul soluționării cererii. În vederea realizării acestui scop, datele pot fi dezvăluite unor terți. Datele dumneavoastră sunt stocate pe perioada necesară îndeplinirii atribuțiilor, după care vor fi arhivate potrivit legislației aplicabile. Persoanele ale căror date personale sunt prelucrate de Ministerul Afacerilor Interne pot să își exercite drepturile prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor printr-o cerere trimisă la adresa sau la adresa de poștă electronică: Mai multe informații puteți obține accesând site-ul

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

MODEL
Registru de evidență a petițiilor

DATE DESPRE PETIȚIE

Nr. de înregistrare a petiției	Data înregistrării petiției Zi/lună/an	Instituția/ Autoritatea publică/ Structura MAI de la care s-a primit și nr. adresă	Numele, prenumele/ Denumirea petentului și adresa de corespondență	Modalitatea de transmitere a petiției de către petent	Conținutul pe scurt al petiției	Indicativ atribuit	Termen de rezolvare

DATE DESPRE SOLUȚIONAREA PETIȚIEI

Data luării unei măsuri/întocmirii/primirii unui document Zi/lună/an	Modul de soluționare (de exemplu: cine a dispus soluționarea și textul dispoziției sau al măsurii, după caz; termenul dispus)	Unde s-a îndrumat/ redirecționat petiția	Numărul și data răspunsului către petent/instituție	Data clasării	Unde s-a clasat	Observații (se menționează situațiile de conexare)

MODEL
Referat de clasare a petiției

ANTET

.....

Nesecret

Localitatea

Nr.

Din

Exemplar nr.

Aprob

De acord

(Șeful nemijlocit)

Vă prezint, alăturat, petiția numitului(ei)
din (adresa de corespondență), înregistrată cu nr. din,
prin care se solicită:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Întrucât, în conformitate cu prevederile art. din Ordonanța

Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare, vă rog să aprobați clasarea lucrării.

Lucrătorul care întocmește referatul

(gradul/funcția/numele și prenumele, semnătura)

MODEL
Registru de evidență a persoanelor primite în audiență

INTRARE (partea stângă a registrului)				IEȘIRE (partea dreaptă a registrului)		
Nr. crt.	Numele, prenumele și adresa de domiciliu/reședință ale persoanei primite în audiență	Data primirii în audiență	Persoana care acordă audiența și personalul desemnat să participe la audiență	Probleme ridicate cu ocazia audienței	Pe scurt, hotărârea luată față de problemele ridicate, mențiuni despre depunerea unei petiții sau a altor materiale	Semnătura persoanei care a acordat audiența
1.						
2.						
3.						

Formular
privind solicitarea primirii în audiență

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Denumirea și adresa poștală a structurii MAI
la conducerea căreia se solicită audiență

CERERE
PENTRU PRIMIREA ÎN AUDIENȚĂ

Vă rog să aprobați cererea mea de primire în audiență la:

- Conducătorul ... (structura MAI)
 Altă persoană ... (se înscrie de solicitant)

Date de identificare a solicitantului

Subsemnatul, numele și prenumele **Cetățenia**

Adresa
(strada, numărul, blocul, scara, apartamentul)

Localitatea | **Sector**

Telefon **Fax** **E-mail**

Petentul este rugat să precizeze obiectul audienței în acest spațiu (inclusiv pe verso, dacă este nevoie) sau să anexeze, la prezenta cerere, un memoriu privind aspectele pe care dorește să le prezinte cu ocazia audienței

Data **Semnătura**

Datele dumneavoastră personale sunt prelucrate de Ministerul Afacerilor Interne în scopul gestionării activității de primire în audiență la conducerea În vederea realizării acestui scop, datele pot fi dezvăluite unor terți. Datele dumneavoastră sunt stocate pe perioada necesară îndeplinirii atribuțiilor, după care vor fi arhivate potrivit legislației aplicabile. Persoanele ale căror date personale sunt prelucrate de Ministerul Afacerilor Interne pot să își exercite drepturile prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor printr-o cerere trimisă la adresa sau la adresa de poștă electronică: Mai multe informații puteți obține accesând site-ul(ex. <https://www.mai.gov.ro/despre-noi/organizare/aparat-central/oficiul-responsabilului-cu-protectia-datelor-personale/>)

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

MODEL

Registru de evidență a persoanelor consiliate

INTRARE (partea stângă a registrului)			IEȘIRE (partea dreaptă a registrului)		
Nr. crt.	Numele, prenumele și adresa de domiciliu/reședință ale persoanei care solicită consiliere	Data primirii și persoana care acordă consilierea	Probleme ridicate cu ocazia consilierii	Pe scurt, rezultatele consilierii (oferirea pe loc a informației solicitate/redirecționarea petentului/depunerea unei petiții cu precizarea nr. de înregistrare)	Observații
1.					
2.					
3.					

MODEL

Plan de verificare a petiției

ANTET

.....

Nesecret

Localitatea

Nr.

Din

Exemplar nr.

AprobDe acord

(Șeful nemijlocit)

Plan de verificare a aspectelor sesizate în Petiția nr.

1. Aspecte sesizate

2. Activități ce vor fi efectuate

3. Persoane nominalizate pentru efectuarea verificărilor și perioada de timp în care va fi efectuată verificarea

Lucrătorul care întocmește planul

(gradul/funcția/numele și prenumele, semnătura)

Nomenclator de indicative

a) Petiții privind îmbunătățirea activității structurilor MAI — 1

b) Petiții în care este reclamată activitatea unei structuri MAI — 2

c) Petiții în care sunt sesizate fapte de discriminare sau hărțuire, pretins a fi săvârșite de personalul MAI — 3

d) Petiții în care este reclamată utilizarea excesivă a forței de către personalul MAI — 4

e) Petiții în care este reclamată neînregistrarea unor sesizări ale cetățenilor — 5

f) Petiții în care este reclamată săvârșirea unor acte sau fapte de corupție de către personalul MAI — 6

g) Petiții în care este reclamată activitatea profesională sau conduita personalului MAI, altele decât cele prevăzute la lit. c)—f) — 7

h) Petiții în care este reclamată existența unor amenințări, vulnerabilități sau factori de risc care pot conduce la tulburarea

gravă a ordinii publice sau care vizează informațiile, patrimoniul, personalul, misiunile, procesul decizional și capacitatea operațională ale MAI, protecția informațiilor clasificate naționale, ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord și ale Uniunii Europene, precum și securitatea cibernetică — 8

i) Solicitări de primire în audiență — 9

j) Reveniri pe aceeași problematică — 10

k) Petiții care excedează competenței MAI, redirecționate la alte instituții/autorități publice — 11

l) Alte cereri — 12

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru modificarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2015 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat

Având în vedere prevederile art. 35 alin. (1) și ale art. 41 lit. a), c), d) și e) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 4 și 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 19 februarie 2020,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2015 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii administrate privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 14 ianuarie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 9, alineatul (2¹) se abrogă.**
2. **La articolul 29, litera i) se abrogă.**
3. **La articolul 30, litera d¹) a alineatului (1) și alineatul (5) se abrogă.**
4. **La articolul 31, litera g¹) se abrogă.**
5. **La articolul 32, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 32. — (1) Pe baza datelor și informațiilor conținute în rapoartele primite de la administratori, corelate cu informațiile existente în baza de date a asiguraților în sistemul public de pensii, instituția de evidență actualizează în Registrul participanților elementele de identificare ale acestora referitoare la codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, numele și prenumele, domiciliul și încetarea calității de participant.”

6. **La articolul 33, litera h) a alineatului (2) și alineatele (3) și (4) se abrogă.**

7. **Articolul 36¹ se abrogă.**

8. **Anexa nr. 2 se abrogă.**

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acesteia.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

București, 20 februarie 2020.
Nr. 8.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 243175